

2244 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet (en bijlage) tot goedkeuring van het op 29 December 1950 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten verdrag ter vermijding van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, benevens het treffen van enige voorzieningen in verband met genoemd verdrag.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, 26 Juli 1951.

JULIANA.

2244 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 29 December 1950 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten verdrag ter vermijding van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, alvorens te kunnen worden bekrachtigd ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft, en dat het in verband met bovengenoemd verdrag nodig is enige voorzieningen te treffen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Het op 29 December 1950 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten verdrag ter vermijding van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, waarvan de Nederlandse tekst in afdruk bij deze wet is gevoegd, wordt goedgekeurd.

Artikel 2

(1) In geval een verzoek tot invordering overeenkomstig artikel XXI van het in artikel 1 hiervoor bedoelde verdrag is aanvaard, wijst Onze Minister van Financiën bij schriftelijke opdracht een ontvanger der directe belastingen aan, die met de invordering is belast. Onze genoemde Minister kan zodanige opdracht tot invordering te allen tijde intrekken of de uitvoering daarvan doen opschorten.

(2) Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn ter zake van een overeenkomstig het eerste lid te vorderen bedrag de wetten van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* no. 22) en van 1 Juni 1850 (*Staatsblad* no. 26) van toepassing, met dien verstande, dat:

- a. de opdracht wordt gelijkgesteld met een kohier;
- b. het in te vorderen bedrag, in zijn geheel, wordt gelijkgesteld met een aanslag in de inkomstenbelasting van een niet binnen het Rijk in Europa wonende belastingschuldige;
- c. voor het aanslagbiljet in de plaats treedt een schriftelijk verzoek van de ontvanger tot betaling;
- d. verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel mede nimmer gericht kan zijn tegen de wettigheid van de opdracht van Onze Minister van Financiën;
- e. de ontvanger aan wie de opdracht tot invordering is verstrekt voor de toepassing van artikel 20 van de wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* no. 22) geacht wordt op te treden namens het bestuur der belastingen.

(3) De artikelen 2, 3, 8, 12 en 17, eerste lid, van de wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* no. 22) zijn niet van toepassing. De maatregel van lijfswang is uitgesloten.

Artikel 3

Onze Minister van Financiën geeft voorschriften tot uitvoering van het in artikel 1 hiervoor bedoelde verdrag.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Financiën,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

BIJLAGE ONTWERP VAN WET

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen ter vermijding van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belastingen met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen, bezielde door de wens een verdrag te sluiten ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, hebben te dien einde tot hun gevolmachtigden benoemd:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Mr. D. U. Stikker, Hoogstderzelve Minister van Buitenlandse Zaken;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

De Heer Jens Steenberg Bull, Hoogstdezelve Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te 's-Gravenhage;

die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende artikelen tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel I

(1) De belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, zijn:

(a) Voor zoveel Nederland betreft:

de inkomstenbelasting, de loonbelasting, de vennootschapsbelasting, de dividendbelasting, de commissarissenbelasting en de vermogensbelasting (hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

(b) Voor zoveel Noorwegen betreft:

de Rijksbelasting op inkomsten en vermogen, de aanvullende Rijksbelasting op vermogen, de verdedigingsbelasting, de gemeentelijke belasting op inkomsten en vermogen, de belasting ten behoeve van ouderdomspensioenen, de belasting ten behoeve van oorlogspensioenen, de belasting op bankdeposito's en de belasting ten behoeve van zee-lijden (hierna te noemen: „Noorse belasting”).

(2) Dit Verdrag zal ook van toepassing zijn op elke andere belasting van in wezen gelijksoortige aard, door een der Verdragsluitende Staten geheven na de dagtekening van ondertekening van dit Verdrag.

(3) Ingeval van belangrijke veranderingen in de belastingwetten van een der Verdragsluitende Staten zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten elkander daarvan mededeling doen.

Artikel II

(1) Zoals gebezigd in dit Verdrag:

(a) betekent de uitdrukking „Nederland” alleen het Koninkrijk der Nederlanden in Europa;

(b) betekent de uitdrukking „Noorwegen” het Koninkrijk Noorwegen; de bepalingen van het Verdrag strekken zich echter niet uit tot Svalbard en Jan Mayen, noch zijn zij van toepassing op de van Noorwegen afhankelijke gebieden buiten Europa;

(c) betekenen de uitdrukkingen „inwoner van Nederland” en „inwoner van Noorwegen”:

ten aanzien van natuurlijke personen, onderscheidenlijk ieder natuurlijk persoon, die voor de toepassing van de Nederlandse belasting in Nederland woont, en ieder natuurlijk persoon, die voor de toepassing van de Noorse belasting in Noorwegen woont, en met betrekking tot lichamen, een lichaam waarvan het bedrijf wordt geleid en bestuurd onderscheidenlijk in Nederland of Noorwegen.

Indien een natuurlijk persoon geacht kan worden een inwoner van beide Verdragsluitende Staten te zijn, zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten bij bijzondere overeenkomst vaststellen, waar hij voor de toepassing van dit Verdrag beschouwd zal worden zijn woonplaats te hebben. Daarbij zullen zij in aanmerking nemen in welke Staat het middelpunt van zijn economische belangen beschouwd kan worden te zijn gevestigd, of, indien zulks niet kan worden bepaald, welke nationaliteit hij bezit.

(d) betekent de uitdrukking „lichaam” een vennootschap, vereniging of andere organisatie of rechtskundige eenheid;

(e) betekent de uitdrukking „Nederlandse onderneming” een onderneming op het gebied van nijverheid of handel, gedreven in Nederland door een inwoner van Nederland en betekent de uitdrukking „Noorse onderneming” een onderneming op het gebied van nijverheid of handel, gedreven in Noorwegen door een inwoner van Noorwegen;

(f) betekent de uitdrukking „vaste inrichting”, ingeval deze uitdrukking wordt gebezigd met betrekking tot een onderneming van een der Verdragsluitende Staten, een filiaal, fabriek of andere vaste bedrijfsinrichting, daaronder niet begrepen een vertegenwoordiging, tenzij de vertegenwoordiger een algemene machtiging heeft om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten ten behoeve van een onderneming als bovenbedoeld en deze dit recht gewoonlijk uitoefent, dan wel een goederen-voorraad heeft waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert ten behoeve van bedoelde onderneming. Een onderneming van een der Verdragsluitende Staten zal niet geacht worden een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat te hebben enkel op grond, dat zij zakenrelaties onderhoudt in die andere Verdragsluitende Staat door een bona fide commissienair, makelaar of beheerder, handelende in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zodanig. Het feit, dat een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat een vaste bedrijfsinrichting aanhoudt uitsluitend voor het aankopen van waren of andere koopmansgoederen, zal op zich zelf zulk een vaste bedrijfsinrichting niet stempelen tot een vaste inrichting van zulk een onderneming. Indien een lichaam, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten, een dochteronderneming heeft, welke een inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of welke haar bedrijf uitoefent in de andere Verdragsluitende Staat, zal een dergelijke dochteronderneming niet enkel op grond van dat feit geacht worden een vaste inrichting te zijn van haar moedermaatschappij.

(g) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit” voor zoveel betreft Nederland, de Minister van Financiën, en voor zoveel betreft Noorwegen, de Minister van Financiën en Douane.

(2) Voor de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag door ieder van de Verdragsluitende Staten zal elke niet nader in dit Verdrag omschreven uitdrukking, tenzij het zinsverband iets anders vereist, de betekenis hebben, welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die Verdragsluitende Staat met betrekking tot de belastingen, welke het onderwerp zijn van dit Verdrag.

Artikel III

(1) Inkomsten van onroerende zaken en royalties ter zake van de exploitatie van mijnen, groeven of andere natuurlijke hulpbronnen, zullen belastbaar zijn in de Verdragsluitende Staat waar zulke zaken, mijnen of andere natuurlijke hulpbronnen gelegen zijn.

(2) Winsten, verkregen door de verkoop of ruil van onroerende zaken, zullen belastbaar zijn in de Verdragsluitende Staat waar zulke onroerende zaken zijn gelegen.

Artikel IV

(1) Een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten zal niet aan belastingheffing door de andere Verdragsluitende Staat met betrekking tot haar nijverheids- of handelsvoordelen onderworpen zijn, tenzij zij in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien zij aldus haar bedrijf uitoefent, mogen die voordelen door de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar slechts dat deel daarvan dat aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.

(2) Indien een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent

door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, zullen aan zodanige vaste inrichting worden toegerekend de nijverheids- of handelsvoordelen, die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een onafhankelijke onderneming ware, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefende onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, en die als willekeurig derde transacties aanging met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

(3) Bij het bepalen van de nijverheids- of handelsvoordelen uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten, van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat zullen geen voordelen geacht worden op te komen uit de enkele aankoop door die onderneming van waren of andere koopmansgoederen in de eerstbedoelde Verdragsluitende Staat.

(4) De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen bij overeenkomst regelen vaststellen voor de verdeling van nijverheids- en handelsvoordelen.

Artikel V

Indien

(a) een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt in de leiding van, of in het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

(b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen in de leiding van of in het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten en van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in elk van beide gevallen, tussen de twee ondernemingen in haar handels- of financiële relaties, voorwaarden zijn gemaakt of opgelegd, welke afwijken van die, welke zouden zijn gemaakt tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen voordelen, welke zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar tengevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, begrepen worden in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel VI

Inkomsten welke een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten verwerft met het exploiteren van schepen of luchtvaartuigen, zullen vrijgesteld zijn van belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat.

Artikel VII

(1) Dividenden betaald door een lichaam dat een inwoner is van Nederland, aan een inwoner van Noorwegen, zullen zijn vrijgesteld van Nederlandse belasting, tenzij de dividenden toegerekend kunnen worden aan een vaste inrichting in Nederland.

(2) Noorse belasting op dividenden betaald door een lichaam dat een inwoner is van Noorwegen, aan een inwoner van Nederland, zal 10 % niet overschrijden, tenzij de dividenden toegerekend kunnen worden aan een vaste inrichting in Noorwegen; behoudens dat indien de inwoner van Nederland een lichaam is, dat onmiddellijk of middellijk, niet minder dan 50 % beheerst van het gehele stemrecht van het lichaam dat de dividenden betaalt, de dividenden vrijgesteld zullen zijn van Noorse belasting, tenzij zij aan een vaste inrichting in Noorwegen toegerekend kunnen worden.

Artikel VIII

(1) Interest op obligaties, pandbrieven, schuldbewijzen of terzake van enige andere vorm van schuldenaarschap en royalties voor het recht tot het gebruikmaken van auteursrechten, octrooien, modellen, geheime procédés en recepten, handelsmerken en andere soortgelijke zaken, alsmede royalties terzake van het gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke installaties of uitrusting, verkregen uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, zullen zijn vrijgesteld van belasting geheven door de eerstbedoelde Staat, tenzij zij toegerekend kunnen worden aan een vaste inrichting in die Staat.

(2) Indien een interest of royalty hoger is dan een billijke en redelijke tegenwaarde voor de schuld of de rechten terzake waarvan de interest of royalty wordt voldaan, zal de vrijstelling, bepaald bij dit artikel, slechts van toepassing zijn op het deel van de interest of royalty, dat met zulk een billijke en redelijke tegenwaarde overeenkomt.

(3) Een som ineens uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten verkregen door de verkoop van octrooirechten door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat zal zijn vrijgesteld van belasting in de eerstgenoemde Staat, tenzij zij toegerekend kunnen worden aan een vaste inrichting in die Staat.

Artikel IX

Beloningen voor arbeid of persoonlijke diensten, verricht door een natuurlijk persoon, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten, in de andere Verdragsluitende Staat zullen belastbaar zijn in de Verdragsluitende Staat waar de arbeid of diensten worden verricht, voorzover in de volgende artikelen niet anders is bepaald.

Artikel X

(1) Een inwoner van Nederland zal zijn vrijgesteld van Noorse belasting op beloning voor arbeid of persoonlijke diensten, in Noorwegen verricht, indien hij tijdelijk in Noorwegen verblijf houdt voor een tijdvak of tijdvakken, welke in het belastingjaar een totaal van honderd drie en tachtig dagen niet te boven gaan, mits die beloning wordt ontvangen voor arbeid of persoonlijke diensten, verricht als werknemer van of krachtens een overeenkomst met een inwoner van Nederland ten laste van wie de beloning werkelijk komt.

(2) De bepalingen van het eerste lid van dit Artikel zullen, *mutatis mutandis* van toepassing zijn op een inwoner van Noorwegen die een beloning geniet voor arbeid of persoonlijke diensten verricht in Nederland.

Artikel XI

Een natuurlijk persoon, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten, zal in de andere Verdragsluitende Staat niet aan belasting onderworpen zijn ter zake van beloningen uit vrije beroepen en beroepen op het gebied van kunst, tenzij de natuurlijke persoon zijn werkzaamheid in laatstbedoelde Staat uitoefent door een vaste inrichting.

Artikel XII

(1) Lonen, salarissen en soortgelijke beloningen alsmede pensioenen en lijfrenten, welke hetzij rechtstreeks door een van de Verdragsluitende Staten, hetzij door fondsen en instellingen in het leven geroepen door een van de Verdragsluitende Staten of door de staatkundige onderdelen daarvan, betaald worden aan natuurlijke personen, inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, zullen zijn vrijgesteld van belasting in de laatstbedoelde Staat.

(2) Particuliere pensioenen en lijfrenten, genoten uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten en betaald aan natuurlijke personen, inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, zullen zijn vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

(3) De uitdrukking „pensioenen” zoals deze gebezigd wordt in dit Artikel, betekent periodieke betalingen gedaan ter zake van bezwen diensten of als vergoeding voor bekomen letsel.

(4) De uitdrukking „lijfrente” zoals deze gebezigd wordt in dit Artikel, betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een bepaald aantal jaren, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke staat tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of gedswaarde.

Artikel XIII

Beloningen van een commissaris, bestuurslid, raad van beheer of soortgelijke functies bij een lichaam, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten zullen belastbaar zijn in de Verdragsluitende Staat waar het lichaam is gevestigd.

Artikel XIV

(1) Een inwoner van een van de Verdragsluitende Staten zal vrijgesteld zijn van belasting in de andere Verdragsluitende Staat terzake van beloningen voor diensten, verricht op schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

(2) Natuurlijke personen die aan boord van schepen of luchtvaartuigen wonen, zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, zullen geacht worden inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waar het schip of luchtvaartuig zijn thuishaven heeft.

Artikel XV

Een hoogleraar of andere docent, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten, die tijdelijk de andere Verdragsluitende Staat bezoekt voor het geven van onderwijs gedurende een tijdvak van niet meer dan twee jaar aan een universiteit, hogeschool, school of andere onderwijsinstelling in de andere Verdragsluitende Staat, zal in die andere Verdragsluitende Staat zijn vrijgesteld van belasting terzake van zijn beloning voor het geven van onderwijs gedurende die periode.

Artikel XVI

Een student of een voor het bedrijfsleven opgeleid wordende persoon, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten, die tijdelijk de andere Verdragsluitende Staat bezoekt uitsluitend voor studie-oeleinden of voor het verkrijgen van bedrijfservaring of technische ervaring zal in de laatstbedoelde Staat niet belastbaar zijn ter zake van de door hem uit het buitenland ontvangen uitkeringen ten dienste van zijn onderhoud of zijn studie.

Artikel XVII

Overeengekomen is, dat dubbele belasting op de volgende wijze vermeden zal worden:

(a) Bij het vaststellen ten laste van inwoners van zijn belastingen opgesomd in Artikel I van dit Verdrag, is Nederland, ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, bevoegd in de grondslag waarnaar deze belastingen worden geheven, alle bestanddelen van het inkomen te begrijpen welke belastbaar zijn volgens de belastingwetten van Nederland als ware dit Verdrag niet in werking getreden. Voorzover zulks in overeenstemming is met de bepalingen van de Nederlandse wet, stemt Nederland er mede in een vermindering van de Nederlandse belasting toe te staan met betrekking tot inkomsten, die volgens de voorgaande bepalingen van dit Verdrag onderworpen zijn aan de Noorse belasting.

(b) Bij het vaststellen ten laste van inwoners van zijn belastingen opgesomd in Artikel I van dit Verdrag, is Noorwegen ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, bevoegd in de grondslag waarnaar deze belastingen worden geheven, alle bestanddelen van het inkomen te begrijpen, welke belastbaar zijn volgens de belastingwetten van Noorwegen als ware dit Verdrag niet in werking getreden. Noorwegen zal echter, op de aldus berekende belasting zulk een gedeelte van die belasting in mindering brengen, als het gedeelte van het inkomen van de belastingplichtige dat volgens de voorgaande bepalingen van dit Verdrag onderworpen is aan Nederlandse belasting, staat tot zijn gehele inkomen. De bevoegde autoriteit van Noorwegen kan echter beslissen, dat de vermindering niet de Nederlandse belasting op inkomsten, belastbaar in Nederland, zal te boven gaan.

Artikel XVIII

(1) Indien volgens de bepalingen van dit Verdrag een inwoner van Nederland vrijgesteld is van of recht heeft op vermindering van Noorse belasting, zal een soortgelijke vrijstelling of vermindering toegepast worden op de onverdeelde nalatenschappen van overleden personen, voor zover een of meer van de begunstigen een inwoner van Nederland is.

(2) Voor zover de inkomsten van een onverdeelde nalatenschap van een overledene volgens de bepalingen van dit Verdrag onderworpen zijn aan Noorse belasting en toekomen aan een begunstigde die in Nederland woont, zal Nederland een vermindering toestaan in overeenstemming met letter a van Artikel XVII van dit Verdrag.

Artikel XIX

Met betrekking tot de vermogensbelastingen, vermeld in Artikel I van dit Verdrag, zullen de beginselen, neergelegd in de Artikelen III, IV, VI en XI van toepassing zijn voor zover het vermogen bestaat uit onroerende zaken, wordt gebezigd in ondernemingen op het gebied van nijverheid en handel, in ondernemingen welke schepen of luchtvaartuigen exploiteren of in vrije beroepen en beroepen op het gebied van kunst. Alle andere soorten vermogen zullen belastbaar zijn in de Verdragsluitende Staat waarvan de belastingplichtige een inwoner is.

Artikel XX

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zullen zodanige inlichtingen uitwisselen (zijnde inlichtingen welke deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig is om aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken. Elke aldus uitgewisselde inlichting zal als geheim behandeld worden en zal niet ter kennis worden gebracht van enig persoon, andere dan personen (daaronder begrepen een rechterlijke instantie) belast met de aanslagregeling en de inning van de belastingen, welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken. Generlei inlichting als hiervoor is bedoeld, welke een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handwerks- of handelswerkwijze zou onthullen, zal worden uitgewisseld.

Artikel XXI

(1) De Verdragsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen bij de inning van de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag zijn met inbegrip van interest, van kosten, van verhogingen van belasting en van boeten van niet-strafrechtelijke aard.

(2) Ingeval van verzoeken tot invordering van belastingen, zullen onherroepelijk vastgestelde belastingvorderingen van een der Verdragsluitende Staten door de andere Verdragsluitende Staat ter invordering worden aanvaard en in die Staat worden geïnd, overeenkomstig de wetten, welke van toepassing zijn voor de invordering en inning van zijn eigen belastingen, met dien verstande, dat zodanige vorderingen in de laatstgenoemde Staat geen voorrang zullen genieten. Noorse belastingvorderingen zullen als onherroepelijk vastgesteld worden beschouwd, wanneer zij niet langer gewijzigd kunnen worden ingevolge administratief beroep. De aangezochte Staat zal niet gehouden zijn over te gaan tot maatregelen van executie waarvoor de wet van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

(3) Elk verzoek zal vergezeld gaan van bescheiden waaruit blijkt dat volgens de wetten van de verzoekende Staat de belastingen onherroepelijk zijn komen vast te staan zoals bepaald is in het tweede lid van dit Artikel.

(4) De hulp, bedoeld in dit Artikel zal niet verleend worden ten aanzien van onderdanen of lichamen van de aangezochte Staat.

Artikel XXII

(1) In geen geval zullen de bepalingen van de Artikelen XX en XXI dusdanig worden uitgelegd, dat zij een der Verdragsluitende Staten de verplichting opleggen:

(a) administratieve maatregelen te nemen, welke in strijd zijn met de voorschriften en het gebruik van een van beide der Verdragsluitende Staten, of

(b) bijzonderheden te verstrekken, welke niet verkrijgbaar zijn volgens zijn eigen wetgeving of die van de verzoekende Staat.

(2) De Staat aan welke een verzoek om inlichtingen of bijstand is gedaan zal zo spoedig mogelijk aan het gedane verzoek gevolg geven. Nochtans kan de bedoelde Staat weigeren aan een dergelijk verzoek te voldoen om redenen van openbaar beleid. In een dergelijk geval zal deze Staat de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk inlichten.

Artikel XXIII

De overeenkomst, gedagtekend 11 Januari 1929, tussen Nederland en Noorwegen tot wederzijdse vrijstelling van inkomstenbelasting in zekere gevallen, waarbij winsten voortvloeien uit het zeescheepvaartbedrijf, zal niet van kracht zijn met betrekking tot enige belasting voor enig tijdvak waarvoor dit Verdrag met betrekking tot die belasting van kracht is.

Artikel XXIV

Ingeval de handeling van de belastingautoriteiten van de Verdragsluitende Staten heeft geleid of zal leiden tot dubbele belastingheffing in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, zal de belastingplichtige het recht hebben een klacht in te dienen bij de Staat, waarvan hij onderdaan is, of, indien hij niet onderdaan van een van de beide Verdragsluitende Staten is, bij de Staat waar hij zijn woonplaats heeft. Zou de klacht gegrond worden geacht, dan zal de bevoegde autoriteit van die Staat er naar streven met de bevoegde autoriteit van de andere Staat tot overeenstemming te komen teneinde tot een billijke vermindering van de bedoelde dubbele belastingheffing te geraken.

Artikel XXV

(1) De onderdanen van een van de Verdragsluitende Staten zullen in de andere Verdragsluitende Staat niet onderworpen worden aan enige belasting of daarmee verband houdende verplichting, die anders, hoger of drukkender is dan de belasting en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan de onderdanen van de laatstbedoelde Staat, woonachtig op het grondgebied van die Staat, zijn of mochten worden onderworpen.

(2) In dit Artikel betekent de uitdrukking „onderdanen”:

(a) met betrekking tot Nederland:

(i) alle Nederlanders;

(ii) alle Nederlandse onderdanen, inwoners van Nederland;

(iii) alle Nederlandse lichamen.

(b) met betrekking tot Noorwegen alle Noorse onderdanen en alle Noorse lichamen.

Artikel XXVI

(1) Aan de bepalingen van dit Verdrag zal geen uitleg worden gegeven, welke op enigerlei wijze beperkt enige vrijstelling, aftrek, vermindering of andere tegemoetkoming, door de wetten van een der Verdragsluitende Staten toegekend, met betrekking tot het vaststellen van de door die Staat geheven belasting.

(2) Ingeval enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten er naar streven de aan gelegenheid in onderling overleg te regelen.

Artikel XXVII

(1) De autoriteiten van elk der Verdragsluitende Staten kunnen in overeenstemming met het gebruik in die Staat, uitvoeringsbepalingen vaststellen, nodig om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

(2) Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de wederkerige bijstand bij de inning der belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedragslijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munt, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima der voor invordering in aanmerking komende bedragen en dergelijke zaken.

(3) De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel XXVIII

(1) Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk worden uitgewisseld te Oslo.

(2) Na de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden zal dit Verdrag van kracht zijn:

In Nederland:

— met betrekking tot de inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk belastingjaar beginnende na 31 December 1949;

— met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor elk belastbaar boekjaar beginnende na 31 December 1949, en voor het niet ver-

streken gedeelte van elk belastbaar boekjaar, dat op die datum lopende is;

— met betrekking tot de belastingen, ingehouden bij de bron, voor het kalenderjaar 1950 en volgende jaren.

In Noorwegen:

met betrekking tot de inkomstenbelasting voor de belastingjaren, beginnende na 31 December 1949 en met betrekking tot de vermogensbelasting voor zodanige belasting geheven naar de grondslag van het vermogen op of na 31 December 1950.

Artikel XXIX

Dit Verdrag zal voor onbepaalde tijd van kracht blijven, maar elk van de Verdragsluitende Staten kan, op of voor de 30ste Juni van elk kalenderjaar niet vroeger dan 1955, aan de andere Verdragsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beëindiging doen; in zulk geval zal dit Verdrag ophouden van kracht te zijn:

(a) In Nederland:

met betrekking tot de inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk belastingjaar beginnende na het einde van het kalenderjaar, waarin de kennisgeving is gegeven;

met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor elk belastbaar boekjaar, beginnende na het einde van het kalenderjaar, waarin de kennisgeving is gegeven, en voor het niet verstreken gedeelte van elk belastbaar boekjaar, dat aan het einde van dat jaar lopende is, en met betrekking tot elke andere belasting voor elk kalenderjaar volgende op dat waarin de kennisgeving is gegeven.

(b) In Noorwegen:

met betrekking tot de inkomstenbelasting voor de belastingjaren beginnende na 31 December in het kalenderjaar waarin de kennisgeving is gegeven en met betrekking tot vermogensbelasting voor zodanige belasting geheven naar de grondslag van het vermogen na 31 December van hetzelfde jaar.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

Gedaan in tweevoud te 's-Gravenhage, de 29ste December 1950, in de Nederlandse en in de Noorse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

(w.g.) STIKKER.

2244 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Op het einde van 1949 en in de loop van 1950 zijn tussen daartoe door de Regeringen van Nederland en Noorwegen aangewezen vertegenwoordigers onderhandelingen gevoerd welke hebben geleid tot het op 29 December 1950 te 's-Gravenhage gesloten verdrag, waarvan de Nederlandse en de Noorse tekst zijn opgenomen in het *Tractatenblad* 1951, no. 6.

Aangezien het onderwerpelijke verdrag niet alleen bepalingen ter vermijding van dubbele belasting bevat, doch tevens betrekking heeft op uitwisseling van gegevens en hulp en bijstand bij de invordering van de in het verdrag genoemde belastingen, kan het niet zonder meer krachtens artikel 1 van de wet van 14 Juni 1930 (*Staatsblad* no. 244) door de Kroon worden bekrachtigd, doch behoeft het vooraf de goedkeuring van de Staten-Generaal.

De in het verdrag opgenomen regelingen kunnen in drie categorieën worden onderscheiden, te weten:

1°. het vermijden van dubbele belasting (artikelen I t/m XIX);

2°. gelijke behandeling op belastinggebied van wederzijdse onderdanen (artikel XXV);

3°. het bevorderen van een juiste regeling en richtige invordering van de in het verdrag bedoelde belastingen, alsmede het voorkomen van het ontgaan van belasting, een en ander door wederkerige uitwisseling van gegevens en het verlenen van bijstand bij de invordering (artikelen XX t/m XXII).

Ad 1. Het vermijden van dubbele belasting. De artikelen welke betrekking hebben op de vermijding van dubbele belasting betreffen alle bestanddelen van het inkomen en vermogen: aan elk bestanddeel of aan elke groep van bestanddelen is een bepaling gewijd, waarbij dit bestanddeel ter belasting wordt toegewezen aan één van de con-

tracterende Staten. In het ene geval wordt aan de domiciliestaat het recht tot belastingheffing toegekend, in het andere geval aan de Staat van oorsprong of ligging, en zulks al naar gelang van de aard der inkomsten of der vermogensbestanddelen. Een uitzondering geldt echter ten aanzien van dividenden. Noorse dividenden blijven in Noorwegen belastbaar (artikel VII, tweede lid). Het tarief van de Noorse belasting wordt echter verlaagd van 25 % op 10 %, met dien verstande evenwel, dat gehele vrijstelling van Noorse belasting zal worden verleend, indien de dividenden genoten worden door een in Nederland gevestigd lichaam dat niet minder dan 50 % bezit van de aandelen in een Noorse vennootschap.

Ter toelichting van de bepalingen ter vermijding van dubbele belasting diene nog het volgende:

Artikel I, eerste lid, geeft een opsomming van de bestaande belastingen waarop het verdrag toepasselijk zal zijn; het tweede lid ziet op mogelijk in de toekomst in te voeren belastingen.

Artikel II houdt een uitgebreide omschrijving in van uitdrukkingen, welke in het verdrag zijn gebezigd. Voor bedrijven is in het bijzonder van belang de omschrijving van „vaste inrichting” opgenomen in letter *f*. Zij komt in wezen overeen met hetgeen is vastgesteld in de verdragen welke Nederland met België (*Staatsblad* no. 214 van 1935), met Zweden (*Staatsblad* no. 282 van 1935), met de Verenigde Staten van Amerika (*Staatsblad* no. I 464), en met Groot-Brittannië en Noord-Ierland (*Staatsblad* no. K 140) ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten.

Artikel III wijst overeenkomstig internationaal gebruik de inkomsten uit onroerend goed ter belastingheffing toe aan de oorsprongstaat. De regel, gegeven voor de belastingheffing over inkomsten uit onroerend goed, zal ook gelden voor royalties verkregen ter zake van de exploitatie van onroerend goed. Een gelijke regeling komt voor in de verdragen die door Nederland met Zweden, de Verenigde Staten van Amerika en het Verenigd Koninkrijk van Groot-